

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Dordrecht - Centrum; Ds. R. Kok, Soest, Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, 4231 BP Meerkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE :

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74 2406 EP Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

Meditatie

DE ZALIGSPREKINGEN

II

Zalig zijn die treuren, want zij zullen vertroost worden.
Matth. 5:4.

Het treuren waarvan de Heere Jezus hier spreekt, heeft zijn oorzaak in Hem. Want zonder de inlijving in Christus door een oprecht geloof kan van een nieuw geestelijk leven niet gesproken worden. En zolang dat levend treuren, waarin zoetigheid en zaligheid gesmaakt wordt, in ons niet is, roept 't ons ernstig op, dat nieuwe leven biddend en smekend van de Heere te begeren. Waartoe het levende en eeuwige blijvende Woord van God, als het onvergankelijk zaad der wedergeboorte, ons geschonken is.

En dat innig treuren over het zondigen tegen de Heere, is door Hem verworven. Want Zijn ziel was in het dragen van de straf, daar Hij de daad der zonde ten volle voor Zijn rekening had genomen, geheel bedroefd tot de dood toe. Zodat de straf der zonde niet van de daad der zonde was te scheiden. En we weten dat de Heere bij de inlijving in Hem door een oprecht geloof zijn koninkrijk komt te stichten in het hart. Want door de Heilige Geest wordt de wet geschreven in het hart en de liefde Gods er in uitgestort. En het is door de onberouwelijke keus, dat het hart de Heere hartelijk lief krijgt om Hem ootmoedig te vrezen. Maar daarop volgt een bittere teleurstelling, daar men het innig begeerde dat te doen, zonder zonde. Want in de oprechtheid van de keus wordt niet de minste ruimte gelaten voor de zonde. Zodat die bittere teleurstelling is, de smartelijke oorzaak van het innig treuren.

Maar het is toch ook weer een zalig treuren! En dat is het inderdaad, zij treuren met al de liefde van het hart, daar zij het kwaad in de daad der zonde ten volle voor eigen rekening nemen. Zodat zij zichzelf, dat niet kunnen en niet willen vergeven. Maar daarom is het dan ook bij deze mensen, geen wederkeren tot de wereld. Al wordenn zij van alle kanten aangegrepen door de wereld, met al haar begeerlijkheden, zo komen zij niet twijfelachtig te staan in de onberouwelijke keus tegenover de Heere. Zij komen zich met hart en zin steeds inniger aan de Heere te verbinden, om, was het mogelijk, het verderf dat opkomt uit het verdorven bestaan, geheel uit te roeien. en zo wordt in de waarachtige bekering van dat treuren de keus zelfs vernieuwd. Om zo met des te meer kracht in de liefde van des Heeren dienst en met beslistheid des harten, Hem te zoeken en ootmoedig te vrezen.

Maar het is alsof de vijanden het weten, dat zij in het treuren over de zonde, zoetigheid en zaligheid smaken aan de troon der genade. En inderdaad, weten de vijanden er iets van, dat zij in die liefde tot de Heere en Zijn dienst door de Heere worden vastgehouden. Want in die band der liefde is het geloof dat door de liefde werkt. En dat doet de ziel van dat volk de Heere aankleven en hartelijk liefhebben. Zodat zij die doodvijanden, Satan, zonde en ongeloof haten en afzweren.

Maar ach, het baat niet, want het is alsof de driehoofdige vijand uit kracht daarvan gedurig een samenzwering heeft, om met des te meer listen en lagen dat nieuwe leven tegen te staan. Het ongeloof verdenkt de Heere met al zijn redeneringen in Zijn liefde, trouw en macht. En dat het ongeloof van het

verdorven bestaan er zo als het ware door voorzien wordt van wapens, om de lust tot het kwade er des te meer door op te wekken, staat wel vast. En dat bracht de ziel van een man als David zelfs in de vertwijfeling, zodat hij dacht om te komen, alsof de Heere hem vegeten had.

Maar neen, dat toch niet, want Hij is de Getrouwe en laat niet varen het werk van Zijn genade. Doch desniettemin gaat het wel als door de diepte van de hel heen. En wat mag daarvan toch wel de oorzaak zijn, want dat laat de Heere toch zeker zo maar niet toe. Inderdaad, maar wij hebben het in de eerste plaats wel met smart en zelfverfoeiing te bedenken, dat wij ons hart moedwillig kwamen te verbinden aan zonde, Satan en ongeloof. Waren wij in het vertrouwen op de Heere Hem gehoorzaam gebleven, dan zou van al dat kwaad geen sprake geweest zijn. Daar ons in het werkverbond de weg geopend was naar de eeuwige heerlijkheid. En nu wil de Heere al die kwellingen gebruiken om ons met onze gedachten terug te brengen naar het eten van de verboden boom, want dat is de oorzaak van al de ellende in de macht van de driehoofdige vijand over ons. Zodat het voor ons innerlijk leven van grote betekenis is, dat het Woord des Heeren ons daarin klaarheid geeft om daarover te treuren, uit liefde tot de Heere. Want de Heere Jezus heeft dat ten volle uit liefde tot Zijn God en Vader gedaan, opdat wij uit Hem en door Hem daarover zouden leren treuren, daar ons levensbeginsel en kracht is uit Hem, Die dat borgtochtelijk volkomen en Gode verheerlijkend gedaan heeft. Zodat er door Hem zoetigheid en zaligheid in gesmaakt mag worden, want Hij heeft ons in dit Woord die levenstroost beloofd en elders gezegd tot bevestiging: „Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen.” Zodat in het geloof, dat door de liefde werkt, die toepassing verkregen wordt in het hart.

Maar dan geldt in de eerste plaats de openbaring van dat heil in het hart. Want het is toch immers altijd en van meet af openbaring van de Heere en dan nog van stap tot stap. Het is en blijft een leven uit de onderwijzingen en werkingen van de Heilige Geest. Het is dus niet zo, dat de Heere Zichzelf belooft te openbaren en dat men voorts erbij kan nemen wat men meent nodig te hebben. Wat in geen geval profijtelijk kan zijn voor het hart en nog veel minder tot verheerlijking van de Heere.

Maar desniettemin is het voor het treurende volk in het gemis van die vertroosting al groot, als het oog er voor geopend wordt, dat de Heere Jezus gekomen is om Zijn dienende liefde heerlijk te maken. Het is heel groot voor dezulken die weten dat zij de Heere niet kunnen dienen gelijk het behoort, wat hen dan in die liefde des te inniger doet treuren, om ruimte te mogen bekomen in de dienende liefde van de Heere Jezus. En al hebben zij dat nog niet in toepassing voor hart en leven, dan is het daar toch al levenstroost in voor het hart en vrucht voor het leven. En daarom kunnen zij dat niet alleen voor zichzelf verborgen houden. Zij zien in Hem de mogelijkheid om door Hem gezaligd te worden. En toch, de toepassing van dat heil wordt met smart gemist. Zodat zij vanuit dat levend gemis des te meer gaan treuren. En daar is zoetigheid en zaligheid in. Maar de

VAN DE ADMINISTRATIE

De Ontmoetingsdag j.l. 26 Aug: in Kampen gehouden heeft ons weer bemoedigd, met het uitgeven van "Bewaar het Pand" verder te gaan. Een 9 tal nieuwe abonnees konden wij weer noteren, terwijl de gehouden opbrengst van die dag bewijst (zie vorig nummer) hoe ons blad gewaardeerd wordt. Voor de medewerkers bemoedigend, om bij hun drukke ambtswerkzaamheden hun arbeid voort te zetten.

Ook zij, die hun instemming per telef. betuigden onze Ontmoetingsdagen zeggen wij hartelijk dank. Laten wij gezamenlijk, onder biddend opzien tot de Heere, werkzaam blijven, om ons blad steeds meer bekendheid te geven. Aan u de daad, waar wij steeds belangstellend naar uitzien.

Adm.: Bewaar het Pand, Kwartelstraat 74, Alphen a/d Rijn. Giro 704350.

v.d. L.

N.B. Nagiften ontmoetingsdag : uit de collecte te Dordrecht-centrum via Ds. v.d. Ent 2 x f 100,—, K. W. te N.P. f 50,—, A. K. te L. f 25,—, mej. A. te R.F. f 10,— en via Ds. Blom f 25,—. Hartelijk dank.

Joh. van der Lee

Dezer dagen benoemde H.M. de onze administrateur en Van der Lee tot Ridder in de orde van Oranje-Nassau. Dit is een koninklijke onderscheiding, die slechts aan weinig mensen te beurt valt. Br. Van der Lee heeft deze o.a. te danken aan zijn veeljarige arbeid als lid van de gemeenteraad van Alphen aan den Rijn. We willen hem van harte met deze onderscheiding feliciteren. Als hij straks op Gods tijd, heen gaat de weg van alle vlees moet de onderscheiding worden ingeleverd. Daarom is het onderscheid, dat de Heere maakt, zonder enige verdienste van de kant van de mens, van oneindig veel groter waarde. Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk, dat wij kinderen Gods genaamd worden. Zo schrijft Johannes en nog veel meer. En dat zal onze vriend en broeder eens stof geven om eeuwig te zingen: Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen.

De redactie.

grond der zaligheid wordt er in gemist en dat is voor het innerlijke leven van grote betekenis. De levenden die innig treuren met gebondenheid aan de troon der genade, verkiezen dat treuren ver boven een denkbeeldig bezit, want dat werpt geen vrucht af en het kan ook geen vrucht afwerpen, want het is niet meer dan een dorre boom. Maar de levenden geloven, dat de Heere Jezus dat verdiende heil kan en wil toepassen aan het hart. En daarmee werkzaam te zijn geeft gebondenheid aan de Heere en Zijn volk. Want zij worden door de Heere in dat treuren gesterkt en vertroost. En daar blijven zij staan in een levend gemis, dat door de Heere wordt gewerkt. En Hij vergeet hen daarin niet. Maar de Heere wil dat zij heilbegerig op Hem wachten om door Hem verder geleid te mogen worden, en dat zal Hij doen op Zijn tijd en op Zijn wijze, tot wasdom van het geestelijke leven.

Soest. R. Kok.

VAN DE REDACTIE

1. School voor Dundas en Hamilton. Tot onze blijdschap kunnen we weer giften verantwoord en wel f 200,— via de penningmeester van de kerk te Alphen aan den Rijn, f 100,— van R. te A, f 25,— van K. te S. alles ontvangen per giro en nog f 25,— ons ter hand gesteld. Dus samen f 350,—.

Zojuist deelde een lezeres van ons blad telefonisch mede, dat zij voor dit doel f 10,— zou overmaken. Voor alles hartelijk dank.

2. Gideon. We willen nog even wijzen op het boek **Een kleine man van grote kracht**, dat D.V. binnen enkele maanden kan verschijnen, namelijk wanneer er voldoende inschrijvingen komen, wat we uiteraard wel verwachten. Dit boek bevat de artikelen, die Ds. Van der Ent in ons blad geschreven heeft over Gideon. Deze artikelen werden indertijd met veel belangstelling gelezen. Daaruit is ook de gedachte opgekomen om de artikelen in boekvorm uit te geven. We ontvingen al verschillende inschrijvingen, maar we hopen er nog veel meer te ontvangen. Laat men niet lang wachten. Des te eerder kunnen de nodige maatregelen worden getroffen. Men kan zich bij mij opgeven voor een of meer exemplaren telefonisch, per briefkaart, per brief of met gebruikmaking van het formulier, dat men aantreft in het vorige nummer van ons blad.

B.

ONZE 16e ONTMOETINGS DAG 2

De pauze was aangebroken. Zover waren we in ons vorige artikel gekomen.

Deze pauze maakt een eigen deel uit van de ontmoetingsdagen. De naam ontmoetingsdag is vanzelf ontstaan. Niemand heeft gezegd: laten we een naam bedenken voor onze toogdagen. De opzet was elkaar te ontmoeten als vrienden en vriendinnen van Bewaar het Pand. Het Woord des Heeren moet dus in het middelpunt staan. Dat is het wat de lezers van ons blad en de bezoekers van onze samenkomsten aan elkander bindt. En dat is in onze dagen van grote betekenis.

Er is overal een dreigend gevaar, dat de oude beginselen hoe langer hoe meer worden losgelaten. Afgezien van onze ontmoetingsdagen horen we daarvan. Het is een verschijnsel, dat niet tot een bepaalde kerkelijke gemeenschap beperkt blijft. Er zijn streken in ons vaderland, waar men vroeger kon opgaan onder de zuivere bediening van het Woord des Heeren, waar dit nu niet of haast niet meer mogelijk is. Zo komt het voor, dat het nageslacht van hen, die in hun dagen de Heere gevreesd hebben, er een beschouwing op na houdt, die geen stand houdt voor de eeuwigheid. Daarbij spreekt men wel van een geloofsbeleving. Die is echter anders dan van het voorgeslacht en van hen die in onze dagen de beleving van de waarheid kennen. De Heidelberger Catechismus spreekt van drie stukken nodig te kennen tot zaligheid. Het wederbarende werk van Gods Geest is nodig. De Heere leidt Zijn volk naar de Schrift. Daarin vinden zij die door Gods Geest bearbeid worden elkander. Er is één Heere, één geloof enz. In alle mogelijke kringen en godsdiensten heeft men zijn geloofsbeleving, maar het gaat er om, of die beleving de toets van Gods Woord kan doorstaan. Er zijn nog mensen, die door genade op de weg des levens gebracht zijn. De Heere brengt nog zondaren toe. Er zijn nog velen, die willen blijven bij de oude beginselen, die naar Gods Woord zijn en zoals onze vaders die hebben voorgestaan. Dat bewaart er voor om met een gewaand bezit bedrogen uit te komen. In de dagen van de omwandeling van de Heere Jezus op aarde waren de Farizeeën onbereikbaar voor het evangelie, maar hoeren, tollenaars en zondaren luisterden naar Hem. Hij was ook gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Het gevolg van deze vervlaking is, dat er op vele plaatsen mensen gevonden worden, die zich in eigen kerkelijk leven vreemd zijn gaan gevoelen. Ze worden daar eenlingen, maar ze hebben hun verwantschap met anderen, die elders wonen en van dezelfde gevoelens zijn. Zij worden vaak zwervers, die het hier en daar zoeken of tot een ander kerkverband overgaan.

De nood van de kerk is groot. Daarbij denken we uiteraard aan de kerk in het algemeen. Er wordt veel geklaagd over het verval en dat is er zeker, maar we mogen ons wel afvragen of we daarmee op de knieën komen voor de

Heere. Er is nooit reden voor zelfverheffing, nergens, maar wel stof te over tot diepe verootmoediging voor het aangezicht des Heeren. Daarvan vinden we geschreven in Gods Woord. Daaraan heeft de Heere Zijn beloften verbonden. Dat kan nooit genoeg in ons midden leven. De Heere moge ook door middel van ons blad en onze samenkomsten deze verootmoediging en wederkeer tot de Heere geven bij onszelf, in onze gezinnen, in heel ons kerkelijk leven, in alle kerken.

Op onze ontmoetingsdagen komen niet alleen bezoekers uit eigen kerken. Ook in Kampen waren er weer, die behoren tot andere kerkelijke gemeenschappen, van Hervormd tot Oud-gereformeerd. We hebben met verschillende hunner korte gesprekken gevoerd, in de pauze en ook na afloop van de middagsamenkomst en zelfs later nog per telefoon. Dan bleek verwondering en blijdschap over het gehoorde. Zulke geluiden als op deze dag van de kansel gehoord werden had men niet verwacht. Sommigen hadden een heel andere gedachte van onze kerken en dat is begrijpelijk. Maar het moet duidelijk zijn en steeds duidelijker worden, dat onze kerken van huis uit een Schriftuurlijk-bevindelijke prediking voorstaan en dat die nog wordt gevonden. Dat geeft ook een verbinding met anderen, die behoren tot een ander kerkverband, maar van harte de oude gereformeerde beginselen belijden.

Maar omop de pauze zelf te komen. Er was gelegenheid om de maaltijd te gebruiken bij het genot van koffie of frisdrank in onderlinge gesprekken. De boekenstand trok veel belangstelling. We kregen de medewerking van verschillende jonge mensen om de boekjes Jeugdleven in bijbels licht aan de man te brengen. Ze hebben er samen heel wat verkocht. Hartelijk dank voor die medewerking.

We ontmoetten oude bekenden, maakten kennis met andere bezoekers. Het blijkt telkens weer, dat je niet iedereen opmerkt die op zo'n dag aanwezig is. Dan hoor je later: die en die waren er ook. Dat is te begrijpen. Er waren vele bezoekers en sommige gingen de stad in of maakten een wandeling, zodat ze tijdens de pauze niet in het kerkgebouw aanwezig waren.

Er heerste een goede sfeer. We zijn daar meermalen in bevestigd door verschillende bezoekers, die ons vertelden welke indruk deze dag op hen gemaakt had. En algemeen heerste het gevoel, dat het een heel goede ontmoetingsdag was.

Ds. Baars van Urk opende de middagsamenkomst. Hij liet zingen Ps. 25:4 en 7, ging voor in gebed en las Mattheus 6:5-15 en sprak over vs 6a: Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uw binnenkamer, uw deur gesloten hebbende. Daarna zongen we Ps. 84:6. Een samenvatting van het openingswoord vindt men in dit nummer. Het was een zeer ernstig woord.

Ds. Tanis kreeg gelegenheid voor het uitspreken van zijn rede. Hij nam zijn uitgangspunt in Ezechiël 4:9 en sprak over: De getekende des Heeren. We hopen een verslag van het gesprokene in een van de volgende nummers op te nemen. Ook dit was een woord, dat nodig overdacht en betracht moet worden.

We zongen Ps 32:5,3 en 4. Er werdgecollekteerd.

Ds. Van der Ent sprak een slotwoord over Prediker 12:13. Onze lezers hebben daar al kennis van kunnen nemen, omdat in het vorige nummer een samenvatting werd opgenomen. Ds. Van der Ent ging voor in dankgebed, liet zingen Ps 19:6 en eindigde met de laatste bede uit de Avondzang.

Hiermee was deze ontmoetingsdag ten einde. De Heere had het in alle opzichten wel gemaakt. Het is betamelijk dat te erkennen. Het duurde nog een hele poos voor de laatste bezoekers op de terugweg naar huis waren. Sommigen wilden graag nog wat gebruiken of een boek kopen of nog wat samenspreken met anderen. Maar tenslotte keerde ieder weer zijns weegs. Velen zijn naar we vermoeden naar huis gegaan met de gedachte we hopen elkaar D.V. volgend jaar weer te ontmoeten.

Hiermee willen we ons verslag besluiten. Het is onze hartelijke wens, dat de Heere de arbeid van onze stichting door blad en ontmoetingsdagen tot rijke zegen moge stellen voor vele mensen, voor eigen kerkelijk leven in het hele land en ook voor de kerk des Heeren in het algemeen.

B.

N.B. De in dit artikel vermelde samenvattingen van de toespraken van Ds. Slagboom en van Ds. Baars konden, zoals later bleek, in dit nummer nog geen plaats vinden. We houden die dus tegoe

B.

APPÊLDAG CHR. GEREf. JEUGD.

Evenals vorige jaren wordt er weer een appêldag voor de jeugd georganiseerd, ditmaal door de jeugdverenigingen van Dierbergen en Rotterdam-West. Deze dag wordt gehouden op zaterdag 7 oktober; door omstandigheden niet op de bekende plaats in het Grote Bos, maar in de Geref. Oosterkerk aan de Woudenbergseweg te Zeist. De bijeenkomst begint om 10.30 uur en wordt ongeveer 15.30 uur besloten. Het thema van deze dag is:

„Ik schaam mij het Evangelie van Christus niet”.

Ds. A. v.d. Weerd van Zeist zal de dag openen, waarna zullen spreken Ds. H. C. v.d. Ent van Dordrecht-C en Ds. G. Bouw van Scheveningen. Na de middagpauze gaan de predikanten in op hun gestelde vragen, en wordt er een informatief declamatorium verzorgd. De redikant van Middelharnis, Ds. L. W. v.d. ey zal de dag besluiten.

De baten van deze dag zijn bestemd voor het werk in Hongarije door de Stichting „Kom over en help.”

BIJ ST. JOZEF 5 TE GENT

1. Ingebruikneming van de kerkzaal

Hierboven staat het adres van een evangelisatie-centrum in Oost-Vlaanderen. Op 8 september j.l. werd daar een kerkzaal in gebruik genomen. We willen daar een en ander over vertellen. We zijn er zelf geweest en kunnen dus een ooggetuige-verslag geven. Dat is echter niet de enige reden, waarom we dit doen. Ook het volgende is van belang. Enige jaren geleden namen we enige artikelen over evangelisatie-arbeid van de hand van A.B. in ons blad op. Daarin kwam naar voren wat de rechte evangelisatie is. Dan moet er veel afgekeurd worden wat de naam van evangelisatie draagt.

We hebben het vertrouwen, dat we in Oost-Vlaanderen te maken hebben met een stuk evangelisatie-arbeid, die op een Schriftuurlijke wijze de mensen, die van de waarheid vervreemd voortleven, in aanraking wil brengen met de boodschap van het evangelie.

Het begin was erg klein. Het is alles vanzelf gegroeid, dat wil zeggen onder de zegen des Heeren. Maar daarover kunnen we niet schrijven. Mogelijk, dat daar later wel eens iets over geschreven wordt in ons blad. Wel weten we, dat al enkele jaren vanuit Zaamslag geevangeliseerd wordt en dat deze arbeid gesteund wordt, ook financieel, door een aantal gemeenten, waaruit een evangelisatiecommissie gevormd is. Al geruime tijd geleden werd een oproep voor evangelist geplaatst. Toen kwamen er wel sollicitanten, maar niemand werd benoemd. Later werd er weer een oproep geplaatst. Weer kwamen er sollicitanten, onder wie br. H. Bor uit Ameide. Deze werd benoemd. Eerst kwam hij part-time in dienst. Hij had een schildersbedrijf, dat hij niet zomaar in de steek kon laten. Hij volgde ook nog een studie, die hij af wilde maken. Op deze wijze was het hem mogelijk zich een beetje in te werken en ook uit te zien naar een geschikte standplaats. Want die was er nog niet. Wel werd er een en ander gedaan in verschillende plaatsen in Oost-Vlaanderen. Er werden spreekbeurten gehouden enz. Daarvoor was wel vergadergelegenheid te vinden. Maar het ging om een geschikte woning voor het gezin-Bor en een vergaderruimte, waar een evangelisch centrum zou kunnen worden gesticht. De Heere maakte de weg voorspoedig. Br. Bor kon een woning kopen in het havengebied van Gent. Daarbij behoort een gebouw, waarin een wasserij gevestigd was geweest. Daar was ruimte in overvloed, maar er was heel wat op te knappen. En dat gebeurde. In juli j.l. kon het gezin al naar Gent verhuizen en kon de vergadergelegenheid in gebruik worden genomen. Velen hebben meegeholpen, uit Ameide, Noordeloos en Zaamslag en elders en ook uit verschillende plaatsen in Oost-Vlaanderen om het huis schoon en bewoonbaar te maken en in het gebouw een kerkzaal in te richten. Dat was allemaal liefdesarbeid.

ALLE BEGRIP TE BOVEN (6) (2 SUKEY HARLEY)

Ik ging op deze wijze gedurende drie kwart jaar door, met uitzondering van veertien dagen. Ik was in een vreselijke toestand en werd heen en weer geslingerd. Ik was het meest behoeftige schepsel op aarde. Ik kende geen God. Dat was het wat mij zo ongelukkig hield. Ik was zo'n onbezonnen, gevoelloos wezen en zeer goddeloos. Nancy Smith berispte me vaak. Ze woonde dicht bij me, zodat ze veel van me hoorde, hoe ik vloekte en zwoer bij het geringste, dat me in de weg lag. Dan stak ze haar hoofd buiten de deur en zei: „O, Sukey Harley, de hel zal je deel zijn”. Ik haatte haar. Ik dacht, dat zij het zou vertellen aan Nancy Rowland en zij zouden denken, dat ik een slechte buurvrouw was.

Soms dacht ik aan dat woord **hel**. Dit woord hechtte zich vast in mijn gemoed. Dit moest iets verschrikkelijks zijn. Enige nachten was ik bang mijn ogen dicht te doen uit vrees in de hel te storten. Op zekere dag was ik opgewonden over twee biggetjes. Ik kon die niet in het hok krijgen. Ik vloekte en zwoer, zoals ik gewoon was. Oude Nancy Smith kwam en zei: „O, Sukey, Sukey, je moet wederom geboren worden!” Wel, deze woorden ontstelden me. Ze maakten me helemaal van streek. Wat **kan** die oude huichelares bedoelen? Spoedig had ik de biggen in het hok gesloten en ging ik heen naar de woning van Nancy Rowland. Haar mocht ik liever dan de ander, omdat zij zachter van aard was. Ik zei: „Wat denk je, dat die oude Methodiste tot me zei?” „Wat?” „Wel”, zei ik, „zij zegt, dat ik wederom geboren moet worden! Nu, Nancy hoe kan dat nu? Als het in de Bijbel staat, zal ik het geloven.” Zij zweeg, maar zij pakte de Bijbel en vond de plaats en las de woorden: „Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.” Nu, geloofde ik het? Neen. Ik had geen geloof. Hoe kon ik geloven? En ik zeg: geen zondaar kan geloven en er ook niet het minste voor doen, tot het de Heere behaagt hem te zenden dat ware geloof van de hemel. Dan gelooft hij, maar nooit eerder. Ik kon deze woorden niet geloven, al waren ze mij uit de Bijbel voorgelezen. Ik zei: „Nancy, hoe kan dat zijn? En op welke wijze gebeurt dat? Hoe is het mogelijk, dat ik er nooit eerder van gehoord heb? Nu, stel dat mijn moeder overleden is, wel, wat zou dat zijn en ik zou er nooit van gehoord hebben. Wel, zei ik, wat moet hier gedaan worden. Hoe ben ik tot deze leeftijd van meer dan zes en twintig jaar gekomen, zonder dat het me ooit eerder verteld is?”

Nu, deze woorden achtervolgden me. Ik kon ze niet meer kwijt raken: „Gij moet opnieuw geboren worden.” Ik had er niet meer verstand van dan een dode. Ik was er in mijn gemoed helemaal mee bezet, om uit te vinden wat deze woorden betekenden. Het bleek, dat ik voortdurend weer op mijn eigen verwarde wijze tot God ging, hoewel ik Hem niet kende. Ik gevoelde, dat Hij alleen mij kon bevredigen. O, dacht ik, als ik slechts **haar** God kende, dan zou ik alles hierover weten.

Nu, Hij was voortdurend bezig mij tot Zich te trekken, maar ik was zo onkundig en dwaas. Ik was een beest voor Hem. Ik denk vaak aan dat vers Psalm 73:22. Ach, ik ben nu nog helemaal dezelfde, een beest gelijk. Wel, ik werd hoe langer hoe slechter, steeds meer bezet met verwarrende gedachten dan ooit. Ik werd heen en weer geslingerd. Wat moest ik doen? De reden, waarom ik God niet kende, was, dat ik niet kan lezen. Deze twee vrouwen zijn zulke goede leerlingen. Zij kunnen boeken lezen. Zij kunnen bidden. Zij hebben zo veel gebeden en ik ken er maar één.

Toen dacht ik, dat ik een nieuw gebed moest hebben. Het oude gebed was niet genoeg. Ik herhaalde het iedere keer weer, maar ik verlangde naar een nieuw gebed. Ik was treurig gesteld. Ik riep tot God om mij een nieuw gebed te leren. Ja, ik vroeg mijn dierbare Vader in de hemel - want Hij was mijn Vader, hoewel ik Hem niet kende - mij een nieuw gebed te leren. Deze woorden kwamen met kracht in mijn gemoed: „Heere, leid mij in de ware kennis van Uw geliefde Zoon”. Ik had nooit gehoord, dat

God een Zoon had, toch kwamen deze woorden in mijn hart. Het was het gebed dat God Zelf mij leerde, niemand anders leerde het mij. Ik hoorde nooit wat die twee vrouwen mij vertelden. Ik was zo bezet met mijn eigen gedachten, dat ik geen aandacht schonk aan haar woorden. De Heere drukte deze woorden in mijn hart. Ik was er erg verheugd over, dat **haar** God mij onderwezen had. Hij had mijn gebed wat langer gemaakt, want ik bleef nog het Onze Vader opzeggen en voegde er deze woorden aan het einde aan toe. Ik had er nooit behoefte aan er andere woorden aan toe te voegen.

Wel, ik bad dit nieuwe gebed gedurende ongeveer veertien dagen. Op de zondagavond, na die veertien dagen, ging ik met de vrouwen naar de kapel, maar o, in wat voor een vreselijke toestand was ik. Ik dacht dat ik naar de hel ging. Wat voor zin had mijn gebed langer? Ik werd aangepord om niet meer te bidden. Ik dacht, dat ik nooit **haar** God zou leren kennen. Voor ik naar bed ging, zonderde ik me af in de donkere hoek van de kamer en begon ik, zoals ik gewoon was, op mijn manier deze woorden te bidden. Ik dacht, dat ik voelde, dat de duivel mij bij het haar van het hoofd greep. Ik hield me aan de tafel vast. Ik was bang die nacht te gaan slapen, want ik dacht, dat ik in de hel zou storten. Toen ik op maandagmorgen aan het ontbijt zat (hoewel ik geen trek in eten had), het was nadat Charles naar zijn werk was gegaan, kwamen deze woorden in mijn gemoed: „Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop, indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen en Ik zal met hem avondmaal houden en hij met Mij.” Openb. 3:20. Ik zei: „dat is de tekst, die de man gisteravond voor zijn preek had.” Ja, dat was zo! Maar ik had dit toen niet gehoord. Nu hoorde ik het toch. Al de woorden kwamen heel duidelijk in mijn hart. O, dacht ik, veronderstel, dat **haar** God aan de deur zou zijn! O, hoe verheugd zou ik opstaan en de deur voor Hem openen. Nu, dacht ik, ik kan nooit ophouden met bidden, zo hadden deze woorden me bemoedigd. Ik ging de ladder op naar mijn slaapkamer en begon te bidden. Ik maakte zoveel lawaai, dat de mensen op straat me hebben kunnen horen. Ik was bang, dat ik mijn kind zou hebben doen schrikken. Ik ging naar beneden en keek naar haar. Zij was nog klein, bezig met haar ontbijt. Ik ging weer naar boven en bleef er niet lang. Ik ging weer naar beneden en maakte de broodzak van het kind gereed en zond haar weg naar school. Ik liet haar de deur uitgaan en sloot en grendelde die. Toen zei ik met al mijn kracht: „Ik zal nooit deze deur weer openen, voordat ik **haar** God ken.” Ik bedekte de ramen met al de oude voden, die ik kon vinden: ik kon het licht niet verdragen. Toen ging ik in de donkere hoek op mijn knieën en begon dezelfde woorden te bidden, die ik steeds gebruikte, altijd weer dezelfde woorden: het Onze Vader en 'Heere, leid mij in de ware kennis van Uw geliefde Zoon.” Ik had een gevoel alsof ik het dak over mijn hoofd wilde trekken. Ik ging er aan trekken en trekken met alle ernst. Nu, wie gaf dat sterke roepen in mijn hart? Was het van mezelf? Neen, maar Hij gaf het mij en sterkte mij om te roepen, omdat het Zijn eigen gezegende wil was mij te horen en mij te antwoorden.

Ik gevoelde, dat Hij kwam. Ik kan het niet in woorden uitdrukken. Zo'n wonderlijke tijd. Het is niet te vertellen. Geen woorden kunnen uitdrukken de gevoelens van mijn hart, die ik toen had. Hij deed mij van mijn knieën opstaan. Ik sprong op. Ik kan geen woorden vinden om uit te drukken de wonderlijke belevenissen op dat gezegende ogenblik. Goed, dit is er een gedeelte van. Hij toonde mij al mijn zonden, die ik bedreven had, zelfs van mijn jeugd. Ja, dat stukje rose lint, dat ik voor mijn pop had gestolen, klaagde mij aan. O, Hij toonde mij mijn vreselijke val, hoe ik verdiend had naar de hel te gaan, hoe goddeloos ik was geweest en hoe ik als een duivel op aarde gewandeld had. Hoe ik hem met mijn zonden vertoornd had. Mijn zware zonden en mijn walgelijkheid klaagden mij aan.

Er is een passend geheel verkregen. Het ziet er in de zaal erg eenvoudig uit, maar die eenvoud doet weldadig aan. Er moet nog veel werk worden verzet voor gezegd kan worden: nu is het klaar, maar dat komt in verloop van tijd wel.

Het was op 8 september j.l. zover, dat de zaal officieel in gebruik kon worden genomen. Daar was veel belangstelling voor. Uiteraard waren er de ouders en schoonouders en vele familieleden van onze evangelist Bor. En dan niet te vergeten de vrienden uit Ameide, die van harte meegeleefd hebben. Br. Bor en zijn vrouw zijn daar opgegroeid en hebben er een grote plaats ingenomen. Er waren belangstellenden uit Zaamslag en uit de verschillende plaatsen waar al evangelisatie-arbeid wordt verricht. Evangelist Groeneveld uit Antwerpen was er en ook evangelist Butijn, die voor de Gereformeerde Gemeenten in Merksem werkt. Onder de aanwezigen was ook de pastoor. Met hem had evangelist Bor al eens kennis gemaakt. De R.K. kerk, een heel groot gebouw, staat vlak tegenover het nieuwe evangelische centrum. Br. Van Rossem, onze voorganger in Ameide, was er eveneens.

Om half 8 's avonds opende Ds. D. J. van Vuuren van Zaamslag de samenkomst. De

zaal was geheel gevuld. Er waren wel zo ongeveer 150 aanwezigen. Ds. Van Vuuren liet zingen Ps 119:17 en 23, las Johannes 4:31-42 en ging voor in gebed. Hij heette allen uit Nederland en België hartelijk welkom. De plaats is ruim, aldus spreker, maar in aanmerking genomen de grootte van de stad en de weinige plaatsten waar het evangelie recht verkondigd wordt wel klein. Toch is hij blij en dankbaar, dat de Heere deze ruimte heeft gegeven.

Ds. Van Vuuren wijst op de geschiedenis van de Samaritaanse vrouw. De Heere Jezus moest door Samaria gaan naar de raad en wil van God. Eerst voor die ene vrouw, maar daar bleef het niet bij. De discipelen werden uitgezonden om te maaien, wat ze niet bearbeid hadden. Dat geldt ook hier in Gent en Oost-Vlaanderen. Vroeger is hier gearbeid. Toen zijn er velen toegebracht. Velen hebben hier het evangelie gepredikt. Later is het door vervolging anders geworden. In het begin van deze eeuw kwam er evangelisatie-arbeid vanuit het buitenland. Men heeft het ook in Nederland als een erschuld gevoeld om hier te gaan evangeliseren. Slechts een half procent van de bevolking belijdt de protestantse godsdienst.

Het is een zware taak, maar de gebeden

moeten opstijgen tot de troon der genade. De Heere wil liefde en wijsheid en alles geven. dat bidt hij br. Bor en die hem ter zijde staan van harte toe.

We hebben een uithangbord, waarop staat: Evangelisch Centrum Rehoboth: ruimte. Velen hebben er aan meegewerkt om deze zaal in orde te maken. We willen ons ook presenteren aan Gent en Oost-Vlaanderen. Spreker zegt, dat aanvankelijk niet aan Gent werd gedacht. Hij wijst op de hulp van velen in Nederland en België, waarvoor hij hartelijk dankt. Maar de nadruk valt er op, dat de Heere ruimte gemaakt heeft. Dat zegt Izak ook. De HEERE heeft het gedaan. Wat een troost ligt er in die naam. Hij weet, ziet, hoort alles, leidt en bestuurt alles, heeft alles in handen. Als het moeilijk is in het evangelisatie-werk zegt de Heere: Ik ben er. Als er een, twee of drie komen geldt; waar twee of drie in Mijn naam vergaderd zijn, daar ben ik in het midden.

De Heere heeft ruimte gemaakt. Izak was een vredelievend man, maar ook zondaar. Zo willen we hier ook arbeiden. We zijn niet beter dan de grootste zondaar in Gent of elders. Dat is de boodschap van br. Bor en van elke medewerker. We mogen spreken van zonde en van genade. Voor genade moet er plaats zijn. Genade voor een zondaar, ruimte

voor een zondaar. Weet U dat u zondaar bent? Niet naar buiten, maar naar binnen! Daar is het een poel van ongerechtigheid. Als we dat werkelijk zien is het God, Die ons dat laat zien. Dan kan het benauwd zijn. Daar gaan we roepen uit de diepte. Dan is het een wonder, dat de Heere niet verdoemt. God heeft de wereld also liefgehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. Hij is de diepte ingegaan. Daardoor is er de ervaring; gij hebt mij ruimte gemaakt. Kent U het roepen uit de diepte? dan wil de Heere in de ruimte stellen. Men kan daarna nog wel weer benauwd worden, vooral door eigen schuld, maar hoe nauwer we bij Gods Woord en Zijn inzettingen mogen leven, des te meer is er een wandeling in de ruimte. Het heerlijkste komt nog, wanneer zij eeuwig mogen wandelen in de ruimte van de liefde Gods. Die ruimte mag in deze ruimte verkondigd worden. Bij de Heere is ruimte voor de grootste zondaar. Tot br. Bor zegt spreker: de Heere zende u veel zondaren. Hij geve u de woorden in de mond, opdat zo ook hier de gemeente gebouwd mag worden. Hierna verklaart Ds. Van Vuuren deze ruimte officieel geopend. We zingen Ps. 103:1. Br. Bor krijgt gelegenheid om een toespraak te houden. Dat bewaren we voor een volgende keer.

B.

VOOR DE JEUGD.

Beste Jongelui!

De brief aan Filemon 27

„Ik bid u dan voor mijn zoon, denwelken ik in mijn banden geteeld heb, namelijk Onesimus.” Fil:10

We hebben de laatste keer - het is al weer een maand geleden - kennis gemaakt met Onesimus. Dat is de persoon waar het eigenlijk in deze brief aan Filemon over gaat. We hoorden dat zijn naam betekent „nuttig”, doch dat hij zijn naam geen eer heeft aangedaan, daar hij zich op de een of andere manier had misgaan bij Filemon. Het leven van Onesimus beantwoordde dus niet aan de naam, die hij droeg. In verband daarmee hebben we de vraag gesteld, of dit alleen bij Onesimus het geval zou zijn. Ik hoop dat jullie over deze vraag hebben nagedacht. Want daarvoor hebben wij hem doorgegeven. Misschien zegt deze of gene: Wat bedoelt u eigenlijk? Want ik heet geen Onesimus. Ik heet Jan, of Piet, of Marietje, of.... Ik begrijp jullie. Jullie hebben allemaal een eigen naam, die je van je ouders hebt Laat dit gekregen. Doch daar denk ik op dit ogenblik niet aan. Jullie dragen ook nog een andere naam. Jullie zijn allemaal gedoopt, en als gedoopte jongens en meisjes worden jullie „christenen” genoemd. Jullie aller naam is dus „christen”. En nu komt de grote vraag: Beantwoordt jullie leven ook aan jullie naam? Met andere woorden, zijn jullie waarlijk christenen? Want het kan wezen, dat ik de naam van Christus draag, terwijl ik toch geen christen ben. Als ik alleen de naam van Christus draag, terwijl ik toch geen christen ben, dan doe ik Christus oneer aan. Laat dit heel diep tot jullie doordringen. En als je het niet aanstonds begrijpt, wil ik toch proberen om het jullie duidelijk te maken. Jullie dragen ook allemaal de naam van je vader. Als de vader Pietersen heet, dan heten de kinderen ook zo. Wanneer nu een vader een nette man is en de kinderen leiden een eerbaar leven, dan dragen zij de naam van hun vader met ere. Je kunt van de naam Pietersen geen kwaad zeggen. Die naam is onbevlekt. Wanneer er nu in het gezin van Pietersen één is, die uit de band springt en zich aan allerhande zonden te buiten gaat, in opspraak leeft, dan wordt daardoor de naam Pietersen geschonden. Niemand voelt dat zo goed aan, als de vader zelf. Want door het gedrag van die verkeerde zoon of dochter gaat zijn naam over de straat. De andere huisgenoten die netjes oppassen gevoelen dit ook. Ze waren altijd trots op die ongeschonden familienaam, maar nu, door het gedrag van die ene, is het mooi er af. Men is haast bang om z’n naam nog te noemen. Want als men dat doet, dan weet degene aan wie men z’n naam bekend maakt, dat dat die Pietersen is, die allerhande schanddaden uithaalt. Al is

het er maar één in de familie die het doet, de gehele familie wordt er toch op aangekeken. Versta dit nu eens geestelijk. Wanneer je „christen” heet, terwijl je een onchristelijk leven leidt, dan wordt de naam van Christus terwille van jullie niet geprezen, maar gelasterd. En dat is een zeer verschrikkelijke zonde. Ja, er is geen groter zonde, noch die God meer vertoort, dan de lastering Zijns Naams, zo laat het ons de Heidelbergse katechismus weten. En die is op het Woord van God gegrond. Het is dus zeer gevaarlijk om de naam van Christus te dragen, dus een „christen” te heten, terwijl men het in de praktijk van het leven niet is. Denkt hier eens ernstig over na, opdat je leven aan je naam zal mogen gaan beantwoorden, en jullie in der waarheid „christenen” zullen mogen zijn, en dat dit dan ook gezien wordt. Een waar christen is iemand die door een levend geloof aan Christus verbonden is en also Zijn zalving doeltreffend is. Want die de Heere aanhangt is één Geest met Hem. En dat eensgeestes zijn met de Heere Jezus, komt in het leven openbaar. Want de zodanigen gaan Zijn Naam belijden. Niet alleen met de mond, maar ook met de daad. Het komt in het gehele leven openbaar. Want Die Zijn leven voor hen gaf, is waard dat hun leven restloos in Zijn dienst wordt besteed. Zij gaan ook met een eerlijk geweten in dit leven tegen de zonde en de duivel strijden. En dat doen zij dan niet tevergeefs. Want die eerlijk de voetstappen van Christus drukken, die zullen hiernamaals in eeuwigheid met Hem over alle schepselen regeren. Draag er dus zorg voor dat je leven niet in strijd is met je „christennaam”. Want dat is tot oneer van Christus, je legt daarmee een blaam op de ganse „christelijke” familie, dat is de „levende” kerk, en het is dodelijk schadelijk voor je ziel. En zeg nu niet: Daar kan ik toch zelf niets aan doen? want dat is een „waarheid” - als je daarbij blijft, waar je voor eeuwig mee verloren gaat. Ik schrijf dit, omdat ik weet, dat velen zo redeneren. Men geeft dan heimelijk God de schuld en gaat inmiddels zelf door om schuld met schuld te vermeerderen. Want als de ogen geopend worden, dan zegt men niet meer, dat men er zelf niets aan kon doen, doch dan gaat men inzien dat het eigen schuld is, dat men in een zodanige staat van dodelijke onmacht is terecht gekomen. Dan moet God er aan te pas komen. En het zal dan genade zijn als Hij het doet. Daar gaat men dan om vragen (bidden). Doen jullie dat? Doen jullie dat met heel je hart? Als jullie hier eerlijk „ja” op kunnen zeggen, dan mag ik jullie zeggen, dat de Heere hoort. Hij geeft zelfs acht op de jonge raven, als zij roepen. Zou Hij dan geen acht geven op de mens, die als schepsel uit Zijn handen is voortgekomen, wanneer die dag en nacht tot Hem roept? Hij zal het zeker doen. Want hij heeft het Zelf gezegd, dat Hij nabij is, al degenen die Hem aanroepen. Onesimus, de nuttige, had zich dus in strijd met zijn naam, misdragen bij Filemon- Het werd hem daarom te Colosse wat heet onder de voeten. Als zijn wangedrag openbaar kwam, dan zag het er niet best voor hem uit. Zware straffen stonden hem dan te wachten. Althans, daar moest hij maar op rekenen. En daarom nam hij op zekere dag de benen. Hij liep weg, bij Filemon vandaan. Hij verliet ook de gemeenschap waarin hij verkeerde, dat was de kerk. Jullie weten nog wel, dat er in het huis van Filemon godsdienstoeffeningen werden gehouden, zie vs. 2. Hoe is het nu verder met die Onesimus gegaan? Ik wil proberen hem op zijn zwerftocht te volgen. Hij reist te voet. Want de vervoermiddelen van tegenwoordig waren toen onbekend. Onesimus ging alleen op stap, en toch waren zij samen. Dat kan ik jullie wel vertellen. Misschien vragen jullie wel, wie dan toch zijn reisgenoot was? Wel, dat was zijn Conscientie Conscientie is een vreemd woord voor „geweten”. Letterlijk betekent het eigenlijk „de medeweter”. Er was er dus een die ook wist wat Onesimus gedaan had. En dat was maar een lastige reisgenoot. Want elke stap die hij zette op zijn weg bij Filemon vandaan, vertelde die „medeweter” Onesimus wat hij gedaan had. Hij zei steeds maar: Onesimus, je hebt gestolen! Onesimus, je bent oneerlijk geweest! Onesimus, je hebt je baas bedrogen! Onesimus, dat heeft je baas niet aan je verdiend! Het was maar een heel zacht

stemmetje, wat dat tegen Onesimus vertelde, maar het was toch hard genoeg voor Onesimus, om het te horen. Hij heeft geprobeerd om dat stemmetje het zwijgen op te leggen. Want zo gaat dat in het leven. Hij zal geprobeerd hebben zichzelf wijs te maken, dat het toch niet zo erg was, wat hij gedaan had en dat een ander zo iets ook wel eens deed. Hij heild zichzelf voor, dat zijn baas het misschien niet eens merken zou. Waar maakte hij zich eigenlijk ongerust over. Was het niet dwaas om weg te lopen. Want nu werd juist de aandacht op hem gevestigd. Kon hij niet beter teruggaan en net doen of er niets aan de hand was. Doch dat durfde hij ook niet. Want iedere keer weer sprak die „medeweter” tot hem, dat hij het wel gedaan had, en dat zijn baas er zeker achter komen zou, als hij het nog niet gezien had. Zo ging Onesimus voort. Het zweet brak hem uit. Wat moest hij doen?.....

Jongens en meisjes, jullie hebben allemaal zo'n stemmetje, een geweten. Weest daar blij mee. Want het is een geschenk van God. Het geweten is wel eens genoemd: Gods stedehouder.” Luister altijd naar de stem van je geweten, ook als het je aanklaagt. Want God wil dat aanklagende geweten gebruiken, om jullie te brengen, waar je wezen moet. Dat heeft Hij Onesimus ook gedaan. Doch daarover een volgende keer. Jullie aller vriend Ds. H. C. v.d. Ent.

Rustoord

„Repos Ailleurs”

te Driebergen heeft weer kamers vrij voor hen die er uit moeten voor rust, om wat op te knappen. Huiselijke sfeer en geen T.V. of radio. Tel.: 03438-2466

HOTEL DREYEROORD - OOSTERBEEK

Telefoon 085-333169

Het hotel waar mevrouw zich „uit” - en mijnheer zich „thuis” voelt.

Voor bijbels, boeken en muziek is LINDENBERG uniek!

Grote voorraad
Snelle levering
Ook van de allernieuwste uitgaven.

Lindenberg's Boekhandel

Slaak 4-8 (postbus 4209) ROTTERDAM 16
(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77).

Voor al Uw

- ★ BOEKEN
- ★ BIJBELS en
- ★ PSALMBOEKEN

Beleefd aanbevelend

BOEKHANDEL VAN LEEUWEN

POSTBUS 39, URK - TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

Zoekt U alleen verantwoorde boeken Kom dan bij boekhandel Kool zoeken

Dus niet langer gezocht, Daar al uw boeken gekocht.

Wij leveren en verzorgen gaarne al uw in-tekeningen van al uw

- ★ Boekwerken - Bijbels - Psalmboeken, (uitsluitend Statenvertaling) - Houtbrandteksten - Tegels - Houtsnijwerk - Boekenleggers, enz. enz.

UITGEVERIJ - BOEKHANDEL

KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal - Tel. 08385 - 13978 - Postbus 177 - Antwoordnummer 77
Giro 280572 - Bankrek. Rabobank Veenendaal
Rek. nr. 36.51.10.191.